

Ка^та^пло^ми^ла К.

Ψаломъ дѣдъ, къ голіадъ, рѣг.

А. Благословенъ гдѣ егъ моя, на^чаѧлъ рѣцѣ мои на ѿполченіе, пѣснты моѧ на брань.

Б. Мѣтъ моѧ и пріебѣжнице моѧ, засѣт^впннкъ моѧ и избѣгнтель моѧ, защищитель моѧ, и на него ѿповѣхъ: повиннѣлъ люби моѧ подъ ма.

Г. Гдѣ, чѣто єсть человѣкъ, тѣкъ по^знамъ и єстъ ємъ; иль сънъ человѣкъ, тѣкъ вмѣнѣши єгѡ;

Д. Человѣкъ єщетъ ѿподобнѧ: дніе єгѡ тѣкъ сѣнъ преходлѧтъ.

Е. Гдѣ, преклони ибѣла, и синідн: ко^снисла горамъ, и возымѣтъ:

З. Блесни молнию, и разжениеши я: послы стрѣлы твоѧ, и сматеши я.

Ж. Послы рѣкъ твою изъ высоты, и зми мѧ и избѣги мѧ ѿ бодъ многихъ, и зъ рѣкъ сънівъ чудиихъ,

И. Иже ѿстѣ глаголаша єщетъ, и деснѣца ихъ деснѣца неправды.

Л. Бѣ, пѣснъ иобъ воспою тѣбѣ, во^з фалтири десатострѣннѣмъ пою тѣбѣ:

М. Алющемъ ѿснѣи царемъ, и збелавлѧющемъ дѣда раба своею ѿ мечѣ любта.

А. Избѣги мѧ и зми мѧ и зъ рѣкъ сънівъ чудиихъ, иже ѿстѣ глаголаша єщетъ, и деснѣца ихъ деснѣца неправды:

Б. Иже сънове ихъ тѣкъ новосажденїа водрѣженаа въ юности своєи, дщери ихъ ѿдобрены, пре^зкрадашены тѣкъ подоби^е храма:

Г. Хранилна ихъ исполнена, ѿрыглющаа ѿ сегѡ въ сїе: Овцы ихъ многоплодны, множишиялна во иходишихъ своихъ: волове ихъ толсты:

Д. Иѣсть паденїа ѿплотъ, ниже прохода, ниже вѣпла въ стогнахъ ихъ.

Е. Оублажиша люби, иже сїл єшть: блажени люби, иже гдѣ егъ ихъ.

Хвалы дѣдъ, рѣг.

А. Возднесъ тѧ, еже моя, цркъ моя, и благословлю имѧ твоѧ въ вѣкъ и въ вѣкъ вѣка.

Б. На вілкъ дѣнь благословлю тѧ, и восхвалю ѿмлю твоѧ въ вѣкъ и въ вѣкъ вѣка.

Г. Вѣлій гдѣ и хваленїи тѣло, и величїю єгѡ нѣсть конца.

Д. Родъ и родъ восхваллутъ дѣла твоѧ и сіѧ твою возвѣстлутъ:

Е. Великолѣпїе славы ст҃бина твоѧ возглашлютъ и чудеса твоѧ повѣдлутъ:

Ж. И сіѧ страшныи твоии речетъ и величїе твоѧ повѣдлутъ:

З. Память множества благости твоѧ ширится и правдою твою возрадиютъ.

И. Шедръ и мѣтнъ гдѣ, долготерпѣлиъ и многомѣтнъ.

Л. Благъ гдѣ всакиимъ, и щедроты єгѡ на всѣхъ дѣлѣхъ єгѡ.

М. Да исповѣдлутъ тѧ, гдї, всѣ дѣла твоѧ, и прѣбнїи твои да благословятъ тѧ:

А. Слава цѣлвѣл твоегѡ речетъ и сіѧ твою возглашлютъ,

Б. Сказати синовамъ человѣческимъ сіѧ твою и слава великолѣпїя цѣлвѣл твоегѡ.

Г. Цѣлвѣо твоѧ цѣлвѣо всѣхъ вѣкѡвъ, и вѣчество твоѧ во всѣкомъ родѣ и родѣ. Вѣренїи гдѣ во всѣхъ словесахъ сиониихъ и прѣбенїи во всѣхъ дѣлѣхъ сиониихъ.

Д. Оутверждадеетъ гдѣ всѣ и низпадаютъ и возставлаетъ всѣ низверженныи.

Е. Очи всѣхъ на тѧ оупобаютъ, и ты дадеши имъ піышъ во благоременїи:

Ж. Сверзаши ты рѣки твою и исполнѣши всѣкое животно благоволенїя.

З. Прѣни гдѣ во всѣхъ погребахъ сиониихъ и прѣбенїи во всѣхъ дѣлѣхъ сиониихъ.

И. Близъ гдѣ всѣмъ призывающимъ єгѡ, всѣмъ призывающимъ єгѡ во истиинѣ:

А. Болю болющиимъ єгѡ сотворитъ, и молитвъ ихъ оглышишь, и спасетъ.

Б. Хранитъ гдѣ всѣ любящиимъ єгѡ, и всѣ грешники потреbeniitъ.

В. Хвалъ гдїю возглашлютъ оуста моѧ: и да благословитъ всѣка плόть

Намъ и́тёе є́гѡ въ вѣ́къ и́ въ вѣ́къ вѣ́ка.

Слáвa:

А́ллил҃іа, а́ггéа и́ залáріи, рмé.

- А. Хвалѝ, дѣшë моѧ, гдá:
- Б. Всехвалю гдá въ жиевотѣ моемъ, пою егѡ моемъ, дондеже є́мъ.
- Г. Не надѣйтсѧ на кнѧзи, на сýны человѣческия, въ нíхже нѣсть спасењia.
- Д. Изыдеятъ дѣхъ є́гѡ, и возвратитсѧ въ землю свою: въ той дѣнь погибнѫтъ всѣ помышленїя є́гѡ.
- Е. Блжениз, ємѹже егъ іаковъ помошникъ є́гѡ, оўповѣниe є́гѡ на гдá егъ свою,
- З. Сотвориша го небо и землю, море, и всѣ, тѣже въ нихъ: хранища го истина въ вѣкъ,
- И. Творища го ѿдъ ѿбнѣмымъ, дающаго піщъ личинамъ. Гдѣ рѣшити ѿкованыя:
- А. Гдѣ оўмѣдреятъ иѣпцы: гдѣ возводитъ инзверженныя: гдѣ любитъ прѣники.
- Б. Гдѣ хранити пришельцы, сира и вдовъ прѣиметъ, и путь грешныхъ погубитъ.
- Г. Всѣрнѣтсѧ гдѣ во вѣкъ, егъ твои, сїшне, въ родъ и родъ.

А́ллил҃іа, рмé.

- А. Хвалите гдá, тѣкъ елгъ Паломъ: егови нашеимъ да оўладнитса хранище.
- Б. Зиждаи іерлима гдѣ: разумѣлиѧ илѣва соберите:
- Г. Испѣллай союзъшенныя сѣрдцемъ и ѿблазълай союзъшенїя нихъ:
- Д. Ичиитлай множество сеѣздъ, и сѣмъ имена нарнцѧлай.
- Е. Вѣлии гдѣ наше, и вѣлии крѣпости є́гѡ, и рѣзьма є́гѡ нѣсть чиста.
- З. Прѣемлай крѣткїл гдѣ, смирлай же грешники до земли.
- И. Начините гдѣви во исповѣданїи, пойте егови нашеимъ въ глаголахъ:

И. *Ôдѣвѣющемъ* нѣо ѿблаки, *ѹготовлѧющемъ* земли дѣжь: прозлѣбѣющемъ на горѣхъ трапѣѣ һъ злакъ на сѣжѣчъ чловѣкѡмъ:

Д. *Дающемъ* икотѡмъ пі҃цѣ һъзъ, һъ *птенциѣмъ* вѣнѣвѣимъ призвыбѣющымъ ӗгѡ.

Т. *Не* вѣ сілѣ *констѣй* восточѹетъ, *ниже* вѣ лѣстѣхъ *мѣжескихъ* бѣговолітъ:

Л. *Бѣговолітъ* гдѣ вѣ боячихъ ӗгѡ һъ во *ѹповѣющи* на мѣть ӗгѡ.

Аллилѹїа, аггѣа һъ Захаріи, рѣз.

А. *Похвалы, іеромиѳе, гдѣ, хвалы егда твоего, сѡнне:*

Б. *Іакѡ *ѹкреши* вефенѣ вратъ твоихъ, Ег҃енѣ сыны твої вѣ тече.*

Г. *Полагаѧ предѣлы твої мѣръ, һъ тѣка пшенична насыщаѧ тѧ:*

Д. *Посылаѧ слово свое земли, до икорости течеѧ слово ӗгѡ,*

Е. *Дающагѡ сиѣгъ свої *іакѡ* болѣ, мглѣ *іакѡ* пепелъ посыплющагѡ,*

Б. *Метающагѡ голотъ свої *іакѡ* хлѣбы: протиевѣльца мраца ӗгѡ кто постоитъ;*

З. *Послеѧ слово свое, һъ *істѣти* лѧ: дѣнѣти дѣхъ ӗгѡ, һъ потекиѣти воды.*

И. *Возвѣщаѧ слово свое *іакѡвѣ*, *ѹправданїю* һъ *іудѣи* слово *іїлѣви:**

Д. *Не сотвори таіку вѣлкомъ *іазыкѣ*, һъ *іудѣи* слово не гави һъмъ.*

Слѣва:

Аллилѹїа, аггѣа һъ Захаріи, рѣз.

А. *Хвалите гдѣ си несъ, хвалите ӗгѡ вѣ вѣшихъ.*

Б. *Хвалите ӗгѡ вѣ *аггли* ӗгѡ: хвалите ӗгѡ, вѣлъ сїлы ӗгѡ.*

Г. *Хвалите ӗгѡ, солище һъ лѣни: хвалите ӗгѡ вѣлъ сѣѣзды һъ сѣѣтъ.*

Д. *Хвалите ӗгѡ, неса неса һъ водѣ, та же превыше несесъ.*

Е. *Да восторгъ *імл* гдїе: *іакѡ* той рече, һъ быша: той повелѣ, һъ *создашася*.*

Б. *Постави лѧ вѣкъ һъ вѣкъ вѣка: повелѣнїе положи, һъ не мимо һдєтъ.*

- Ѣ.** Хвалітє гдѧ ѿ землї, смієвє һ віл б҃зди:
- Ѥ.** Огнь, градъ, снѣгъ, голоть, дѣхъ б҃ренъ, творѧща слово єгѡ:
- Ѧ.** Гóры һ всі хóлми, дреvа плодоносна һ всі кéдрі:
- Ѧ.** Свѣрїе һ всі скóти, гáди һ птицы пернаты:
- Ѥ.** Щарїе земстїи һ всі людїе, кнѧзи һ всі сѹдїи земстїи:
- Ѧ.** Юноши һ дѣвы, старцы из юнотами.
- Ѧ.** Да восхвáлатъ һмѧ гдїе: Іакѡ вознесесѧ һмѧ тогѡ єдинагѡ, исповѣданїе єгѡ на землї һ на небесах.
- Ѥ.** Ҥ вознесетъ рóгъ людeй сюніхъ: прѣснъ виѣмъ прѣбнымъ єгѡ, синовамъ іїлїсвымъ, людемъ приближáющымса ємѹ.

Ѣллиぢia, рm.д.

- Ѥ.** Воспóйтє гдеви прѣснъ нобѣдъ: хваленїе єгѡ въ цркви прѣбныхъ.
- Ѧ.** Да возвеселитса іїль ѿ сотворшемъ єгò, һ синове ѿшни возрадѹтса ѿ цркви своемъ.
- Ѧ.** Да восхвáлатъ һмѧ єгѡ въ ліцѣ, въ тѣмпáнѣ һ Фалтýри да поютъ ємѹ.
- Ѥ.** Іакѡ блговолитъ гдѣ въ людехъ сюніхъ, һ вознесетъ кръгтиѧ во спасенїе.
- Ѧ.** Восхвáлатса прѣбнїи во славѣ һ возрадѹтса на ложахъ сюніхъ.
- Ѥ.** Возношениѧ ежїл въ горгани һхъ, һ мечи фбоюдъ острви въ рѹкахъ һхъ:
- Ѣ.** Сотворити ѿмщенїе во ізыцѣхъ, ѿблнченїе въ людехъ:
- Ѥ.** Славати царю һхъ пѣты, һ славыя һхъ рѹчиюми фкѡвы желѣзвыми:
- Ѥ.** Сотворити въ нїхъ сѹду написанъ. Слава ѿл бѹдетъ виѣмъ прѣбнымъ єгѡ.

Ѣллиぢia, рn.

- Ѥ.** Хвалітє бѓа во стыихъ єгѡ, хвалітє єгò во оутверженнїи сїлы єгѡ:
- Ѥ.** Хвалітє єгò на силахъ єгѡ, хвалітє єгò по множеству величества єгѡ:

- Г.** Хвалітє ے́гò во гла́сѣ тра́венимъ, хвалітє ے́гò во Фалти́ри һ̄ гла́захъ:
- Д.** Хвалітє ے́гò въ тъ́мпани һ̄ ліцѣ, хвалітє ے́гò во стра́хахъ һ̄ Фрга́нѣ:
- Е.** Хвалітє ے́гò въ кѣмба́лѣхъ добро́глѣсныхъ, хвалітє ے́гò въ кѣмба́лѣхъ ко скли́чанїю.

Б. Бе́лкое ды́ханїе да хвалитъ гдѣ.

Сла́ва, һ̄ ны́нѣ: а́лла́хъ.

**Се́й Фаломъ Фе́сь писанъ, дѣ́довъ, һ̄ ви́ѣ числа Ѧн Фаломъвъ, ви́егда
Еди́нобо́рствова́ше на голіа́дь.**

Малъ ефѣ́хъ въ бра́тїи моéй һ̄ юншїй въ домѣ́ отца́ моегѡ: пасо́хъ Овцы́ отца́ моегѡ. Рѣ́цѣ мои́ сотвори́стѣ Фрга́нъ, һ̄ пе́рсты мои́ согла́бнаша Фалти́ри. Ҥ и́тто возве́стїтъ гдѣви моемъ; Самъ гдѣ, са́мъ о́сыпиши́тъ: са́мъ посла́лъ гдѣла́ сбоегѡ, һ̄ взы́тъ мѧ ѿ Овцы́ отца́ моегѡ, һ̄ пома́за мѧ ے́ле́емъ пома́занїю сбоегѡ. Бра́тїлъ мои́ добрыи һ̄ ве́лицы: һ̄ не бѣ́говоли́ въ нїхъ гдѣ. Ҥзы́дохъ въ сре́днїи һ̄ноплеменни́къ, һ̄ проклѣтъ мѧ і́дулы сбо́ими. Ҥзъ же һ̄сторгнѣвъ мечъ ѿ негѡ, ѿбезглѣви́хъ ے́гò һ̄ ѿлѣхъ поношено́е ѿ си́нѡвъ і́нле́быхъ.

**По Ѵ-и ка́дисмѣ,
Три́стое. Преста́л тѣ́це: О́че на́шъ:
Ҥ пропари́ сїл, гла́съ һ̄:**

Исполненїе всѣ́хъ бѣ́гнїхъ ты́ ے́и хѣ́тѣ моя, исполни радости һ̄ веселїя душъ мою, һ̄ спаси мѧ, та́кѡ Еди́нъ многомлѣтнъ.

Сла́ва: Ҥще һ̄ согре́шихъ, хѣ́тѣ спасе моя, предъ твою, иногѡ бѣ́га рѣ́звѣ тибе не вѣ́мъ: дерзай же на твою бѣ́готрѣбїе: ѿбращи́ющагося прїними мѧ бѣ́готрѣбнє О́че, һ̄ сїе Еди́нороднє, һ̄ дишѣ сѣ́й, та́кѡ бѣ́днаго си́на, һ̄ спаси мѧ.

Ҥ ны́нѣ: Ҥногѡ приста́жнища, һ̄ тѣ́плагѡ предста́тельства, рѣ́звѣ тибе не вѣ́мъ: та́кѡ дерзновенїе һ̄мѣши ко ہزъ тибе рожде́нномъ, вѣ́юще помози, һ̄ спаси мѧ раба твоего.

Г҃И ПОМІЛЮНІ, І. І МАТВА:

Г҃И ІНСЕ ХРІТÈ ЕЖЕ МОЙ, ПОМІЛЮНІ МА ГРІШНАГО, І ПРОСТИ МИ НЕДОСТОЙНОМУ РАБУ ТВОЕМУ, ЕЛІКІА ТІ СОГРІШИХУ ЧРЕЗ ВСІ ЖИВОТА МОЕГО ВРЕМА, І ДАЖЕ ДО ДНЕСЬ, І АЩЕ ЧТО ІАКО ЧЕЛОВЕКУ СОГРІШИХУ, ВАЛЬНАЛ МОД ПРЕГРІШЕНІЯ И НЕВАЛЬНАЛ, ДІЛОМУ И СЛОВОМУ, ІАЖЕ ОУМОМУ И МЫСЛЮ, ІАЖЕ Щ СОВОСХНІЦЕНІЯ И НЕВИНИМАНІЯ, И МНОГОЯ МОЕД ЛІБНОСТИ И НЕБРЕЖЕНІЯ. АЩЕ ЖЕ ІМЕНЕМУ ТВОІМУ КЛАДІСА, АЩЕ ЖЕ ЛЖЕКЛАДІСА, ИЛІ ХІЛІХУ МЫСЛЮ, ИЛІ КОГО ОУКОРИХУ, ИЛІ ОКЛЕВЕТАХУ, ИЛІ ОПЕЧАЛІХУ, ИЛІ ВЗ НІЧЕСОМУ ПРОГНЕВАХУ, ИЛІ ОКРАДОХУ, ИЛІ БЛДІСТВОВАХУ, ИЛІ СОЛГАХУ, ИЛІ ТАЇНУ ІДОХУ: ИЛІ ДРІГУ ДОСТИЖЕ КО МНІ, И ПРЕЗРІХУ ЄГО, ИЛІ БРАГА ОКИОРНІХУ И ПРЕАГОРНІХУ: ИЛІ СТОЛЩУ МІ НА МОЛНТВІ И ФАЛМОПЕНІИ ОУМУ МОЙ ЛІКАВЫЙ НА ЛІКАВАЛ ОБХОЖДАШЕ: ИЛІ ПАЧЕ ЛІПАГУ НАСЛАДІСА, ИЛІ БЕЗДМНУ СМІЛІСА, ИЛІ КОЩІННУ ГЛАГОЛАХУ, ИЛІ ТЩЕСЛАВНІСА, ИЛІ ГОРДНІСА, ИЛІ ДОБРОТУ СІЕГНІУ ВІДБЕХУ, И Щ НЕД ПРЕЛІСТИХСА, ИЛІ НЕЛІПАЛ МНІ ПОГЛДМНІСА: АЩЕ ВЗ ЧЕСОМУ О МАТВІ МОЕНІ НЕ РАДНІХУ: ИЛІ ЗАПОВІДЕНІ ДІХОВНАГУ МОЕГО ОТЦА НЕ СОХРАНІХУ, ИЛІ ПРАЗДНОСЛОВНІХУ, ИЛІ ІНО ЧТО ЛІКАВОЕ СОТВОРНІХУ: СІД БО ВСЛІ И ВЛІЩІАЛ СІХУ СОДІБЛІХУ, ИХЖЕ НІЖЕ ПОЛНЮ: ПОМІЛЮНІ Г҃И, И ПРОСТИ МИ ВСЛІ, ДА ВЗ МІРІ ОУСНІУ И ПОЧІЮ, ПОД, И БЛГОСЛОВЛ, И СЛАВА ТІЛ, СО БЕЗНАЧАЛЬНЫМУ ТВОІМУ ОЦІМУ, И СЗ ПРЕСТЬІМУ, И БЛГІМУ, И ЖИВОТВОРЛІЩІМУ ТВОІМУ ДХОМУ, НЫНІ И ПРІСНУ, И ВО ВІКІ ВІКІВВУ, АМНІНЬ.